

Dialogi 6. Šuoriemma kauppah (š. 16–17).

Pereh šuorieu lähtömäh kauppah oššokšilla.

Muamo: Lähemmä nyt kauppah. Kuni mie šuoritan Veerua, työki kerkiettä šuoriutuo.

Mila: Mamma, mie en maha vetoket't'uo panna kiini.

Muamo: Mie šiula autan, elä huoli.

Saša: Kunne työ šuorietta?

Mila: Ka kauppah!

Saša: Aha. Missä miun villašukat ollah?

Mila: Etkö šie niä? Jalaššaš.

Saša: Toven! Nyt vain vejällän kenkät jalkah.

Harjotuš 6-1. Löyvä šanan perušmuoto.

Malli: Takit – takki.

Kintahat, töppöset, šiäryštimit, kakluššat, šuappahat, jalačit, lakit, šormikkahat, ulkovuattiet, kumpaset, vetoket'ut, napit, čohonalaset, villašukat.

Harjotuš 6-2. Kačo kuvua ta luvu virkkehet iäneh.

Milalla on vihrie takki, mušta lakki, pruunit šuojapukšut ta roosovoi čohonalani.

Sašalla on muššanruškie villahualari ta vualienvihriet ulkohualarit.

Sašan jalačit ollah korkiet nahmokenkät.

Milan kenkissä ollah tarrat.

Muamolla on muššat pukšut ta juovikkahat šiäryštimit jalašša. Hänellä on šormikkahat kiäššä. Piäššä on harmuanšinini oččanauha. Muamon yšäššä on pikkaraini Veera.

Veera on kantopaikašša. Hänellä on ruškie hattu ta keltani kaklušta piällä. Ollouko kaklušta yhtehini muamon kera?